

men man skal dog alligevel respektere folketingsbeslutninger.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil godt sige til fru Pernille Blach Hansen, at det ikke hjælper meget, at man begynder at gentage et eller andet, som man har læst, og hvor man mener, at der er nogle tal. Det her er rent faktisk.

Og jeg kan da godt forstå, at miljøministeren har problemer i dag. Det er da klart, for det var 4 dage før valget. Nu er det ikke sådan, at denne her regering er kendetegnet ved, at den løber fra alt, hvad den er kommet med. Det gør den ikke, den løber bare fra meget. Men her er det jo ikke til at tage fejl af, at vedkommende, hr. miljøminister, hr. Svend Auken, siger: Jeg har meget svært ved at se, hvordan det kan lade sig gøre at lave et storcenter i Ørestaden.

Der står ikke noget om kvadratmeter, og i øvrigt er det på det her tidspunkt nede på 85.000 m², så det er meget lidt, det kommer længere ned.

Men jeg vil bare sige, at det jo ikke er noget med, at ministeren begynder at vurdere det ene eller andet. Han siger klart: Jeg har meget svært ved at se, hvordan det kan lade sig gøre at lave et storcenter i Ørestaden. Pling: Efter folketingsvalget, hvor ministeren så også har nedlagt veto, ophæver ministeren i 2000, her sidste sommer, sit veto.

Jeg kan godt forstå, at den socialdemokratiske ordfører ikke kan forklare det, og det er da næsten urimeligt at spørge til det.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Den socialdemokratiske ordfører sagde i sin ordførertale bl.a., at det antal kvadratmeter, som man får lov til at bygge Ørestadscenteret på, er halvdelen af, hvad Københavns Kommune havde ønsket.

Er det sådan en målestok for rimelighed? Så kan jeg hurtigt finde ud af, at man bare bliver nødt til at forlange dobbelt så meget, som man vil nøjes med.

Er det den målestok, der er brugt over for byer i provinsen, hvor man i Brande eksempelvis ikke kan få lov til at lave nogle beskedne butiksudvidelser, på trods af at det dér er til gode for miljøet? Det skal nemlig forhindre, at folk kører til Vejle og Herning for at handle. Det ville

være helt rimeligt, men dér disponerer og administrerer man fuldstændig firkantet.

Så siger fru Pernille Blach Hansen senere – i indledningen lige før – som argument for det her, at der er nulvækst i København City. Ja, så er det jo logik for høns, at der bliver minusvækst, når man yderligere flytter butikker og omsætning ud. Er det dét, vi vil? Det er i modstrid med alt, hvad regeringen skriver om bæredygtighed og hensigtsmæssig byudvikling osv. Jeg fatter det ikke.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg bliver nødt til at fastholde, at efter den 9. juni 2000, hvor vi har Auken 2-regimet, kommer der helt nye begreber i tolkningen af planloven. Hvor i planloven og i hvilken paragraf står begrebet stormagasin? Hvor?

Grunden til, at jeg spørger om det, er, at det er afgørende, for ministeren i Auken 1-regimet – jeg ved godt, at det er samme fysiske person – har jo ytret dyb, dyb, dyb betænkelighed over for netop den store butiksstørrelse, men det er altså ikke noget problem efter den 9. juni. Det er på den baggrund, jeg spørger om stormagasiner.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu vil jeg helst ikke være for skråsikker – det bør hr. Hans Christian Schmidt vel heller ikke være – i forhold til at der ikke ligger en længere samtale til grund for de citater, han har udvalgt fra Information fra 1998. Det kan jo være, at der faktisk også har været en debat om, hvad et storcenter er. Det kan hverken hr. Hans Christian Schmidt eller jeg jo vide noget om.

For mig og for Socialdemokratiet er der i hvert fald stor forskel på, om et storcenter i udgangspunktet består af 110.000 m², af 85.000 m² eller af 40.000 m², plus at man flytter et stormagasin inden for København City, som for øvrigt får lov til at blive lige så stort, som man har givet det ene stormagasin i Århus by lov til.

Det er da en markant forskel. Det kan da ikke være ligeegyldigt, om man snakker om 110.000 m², eller om man snakker om alt i alt maksimalt 65.000 m². Og derfor mener jeg egentlig, at det er fuldstændig at underkende hele processen, når hr. Hans Christian Schmidt ikke vil acceptere, at der har været en udvikling, som også gør, at projektet nu ser anderledes ud end det, som man startede med.